

El 20 de juny de 2012 NO CALLEM! Defensa els teus drets i MOBILITZA'T

MANIFESTACIONS

Barcelona 19 h, Rda Sant Pere/Pl. Urquinaona

Tarragona 19 h, Plaça Imperial Tarraco

Girona 18 h, Plaça Independència

Lleida (Concentració) 19'30h, Av. Prat de la Riba, 27

Cassolada davant el Banc d'Espanya per reclamar el control públic dels diners del rescat a la banca

Centenars de persones van participar en una sonora cassolada que va tenir lloc el passat di-

lluns, 11 de juny, davant el Banc d'Espanya. La cassolada va ser convocada per CCOO i les organitzacions que formen part de la Plataforma Prou Retallades, i tenia per objectiu reclamar el control públic dels diners del rescat de la banca, així com exigir les responsabilitats a aquells que ens han portat a la greu situació que viu el sistema financer

d'aquest país. Els convocants han exigint també solucions per a tot el sistema financer i la creació d'una banca pública que garanteixi la liquiditat financera necessària per a les persones, la petita i mitjana empresa, els autònoms i molts sectors productius per promoure la reactivació econòmica i la sortida de la crisi. ■

editorial

QUI PAGARÀ EL RESCAT?

Brussel·les ja ho ha deixat clar: els 100.000 milions d'euros del rescat de la banca computen com a deute i com a dèficit. O el que és el mateix: el forat bancari, el pagarem tota la ciutadania perquè es considera que és un préstec a l'Estat.

Cal no oblidar que la causa de la crisi està en el sistema financer i no en els salaris, ni en les condicions laborals, ni en els serveis públics.

Però ja sabem quines solucions voldran aplicar els governs del PP i de CiU: més retallades, privatitzacions, rebaixes salarials... en definitiva, pèrdua de drets laborals i socials. És hora de tornar a exigir un canvi de polítiques. Que busquin els diners en les grans fortunes, el frau i l'evasió fiscal i les rendes del capital. Que assumeixin responsabilitats els responsables polítics i de gestió de bancs i caixes que han rebut diner públic. Que hi hagi crèdit per a les empreses i polítiques d'estímul econòmic.

Per això el dia 20 de juny tornarem a sortir al carrer. ■

NO CALLEM!

Concentració contra el copagament sanitari

El proper dijous 21 de juny, les federacions de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya faran una concentració contra l'aprovació del sistema de copagament sanitari.

El col·lectiu dels pensionistes és molt vulnerable en allò que es refereix a les retallades en sanitat, dependència o serveis socials i a mesures com el copagament farmacèutic, i d'aquesta manera vol fer visible la seva disconformitat. La mobilització tindrà lloc a les 11 h, al davant de la seu del Departament de Salut, a Barcelona, a la Travessera de les Corts, 131-159. ■

Es crea un espai virtual de denúncia contra les agressions de la reforma laboral

Davant l'atac sense precedents que estan patint els drets dels treballadors i les treballadores com a conseqüència de la reforma laboral imposada pel Govern del PP, CCOO i UGT han posat en marxa un espai virtual de denúncia anomenat Rescat.Laboral per a totes aquelles actuacions que realitzin les empreses en aplicar la reforma i que afectin acomiadaments individuals i col·lectius, reducció de salaris, inaplicació del conveni col·lectiu, etc. Ambdós sindicats han creat una comissió que gestionarà les denúncies rebudes, en comprovarà la veracitat i estudiarà les possibilitats d'intervenció tant jurídica com sindical. L'adreça web és:

www.rescatlaboral.cat

Comença la preinscripció al Centre de Formació de Persones Adultes Manuel Sacristán, del 14 al 22 de juny de 2012

El Centre de Formació de Persones Adultes Manuel Sacristán, fruit d'un conveni entre el Departament d'Ensenyament i CCOO, ofereix cursos de formació per als treballadors i les treballadores i, d'aquesta manera, facilita la possibilitat d'aconseguir una feina o de millorar les perspectives professionals.

Els nostres cursos et poden permetre: obtenir el graduat en educació secundària obligatòria (GESO); superar les proves d'accés als cicles formatius de grau mitjà o superior; aprendre anglès; obtenir el certificat ACTIC, que acredita oficialment les competències informàtiques i que és considerat requisit o mèrit per accedir a determinats llocs de treball de l'Administració. El proper curs oferirem el nivell avançat; millorar el teu català; iniciar-te en el coneixement del català o el castellà si no coneixes aquestes llengües.

Ens pots trobar a l'edifici de CCOO a Barcelona (Via Laietana, 18, 8a planta). Telèfon 93 481 27 67.

La preinscripció es pot realitzar durant l'horari d'atenció al públic:

Dilluns, dimecres i divendres d'11 a 13 h.

Dimarts i dijous de 18 a 19.30 h.

Més informació a:

<http://www.ccoo.cat/escolaadults/>

Toxo i Méndez troben receptivitat en el president Mas per impulsar un gran pacte d'estat per a la reactivació de l'economia i l'ocupació

En el marc de la campanya de CCOO i UGT en contra de la reforma laboral i per l'impuls d'un gran consens social i polític per a la reactivació de l'economia i l'ocupació, els secretaris generals de CCOO i UGT, Ignacio Fernández Toxo i Cándido Méndez, acompanyats pels màxims responsables dels sindicats a Catalunya, Joan Carles Gallego i Josep Maria Àlvarez, es van reunir el passat dilluns amb el president de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, en la seva qualitat de president de Convergència i Unió. La reunió va comptar també amb la presència de la vicepresidenta, Joana Ortega; del conseller d'Empresa i Ocupació, Francesc Xavier Mena; i del portaveu del Govern, Francesc Homs. Toxo va destacar el caràcter cordial de la reunió malgrat les fortes desavinences que hi ha

sobre la reforma laboral, i les coincidències, però, en la necessitat d'un gran pacte d'estat per reactivar l'economia i impulsar l'ocupació. El secretari general de CCOO va traslladar al president de la Generalitat la idea sindical que el rescat a la banca demostra que el que calia fer a Espanya era una gran reforma fiscal i financera i no una reforma laboral que està sent nefasta per a l'ocupació. Toxo va lamentar que el Govern del PP ocult, a la ciutadania, les conseqüències que tindrà per als ciutadans la intervenció europea del nostre sistema financer en forma d'acomiadaments de treballadors d'aquest sector —es parla de 35.000—, l'augment de l'edat de jubilació o l'augment d'impostos injustos com l'IVA, entre d'altres aspectes negatius.

El portaveu del Govern, per

© Jordi Bedmar

la seva part, va coincidir amb CCOO i UGT en la necessitat d'un gran pacte d'estat per reactivar l'economia malgrat el poc marge de moviment que tenen els governs de Catalunya i Espanya, sobretot després del rescat a la banca. Homs va lamentar també que el Govern del PP no digui a les coses pel seu nom, en clara referència al rescat i les seves conseqüències, i va aprofitar per destacar la receptivitat obtinguda per CCOO i UGT en relació amb el Pacte fiscal que es propugna des de Catalunya. ■

La Plataforma Prou retallades presentarà dilluns al Parlament una iniciativa popular per que es convoqui una consulta sobre les polítiques socials del Govern

El proper dilluns, 18 de juny, els secretaris generals de CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya, juntament amb membres de la Plataforma Prou Retallades presentaran al Parlament de Catalunya una iniciativa popular per que es convoqui una consulta ciutadana sobre les polítiques de retallades que està duent a terme el Govern de CiU. Els sindicats i les organitzacions de la plataforma volen recollir 220.000 signatures, un 3% del cens, que és el que fixa la llei per realitzar una consulta. Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, ha destacat la necessitat de tirar endavant aquesta iniciativa per frenar el desmantellament de l'estat del benestar i garantir l'accés universal i igualitari als serveis públics. La pregunta que els sindicats presentaran el di-

lluns al Parlament serà: **"Creu que l'acció del Govern de Catalunya hauria de donar prioritat a les polítiques de salut, educació i serveis socials, per garantir aquests drets bàsics i complir amb l'Estatut?"** ■

Centenars de professionals dels mitjans de comunicació protesten contra les retallades al sector

Centenars de professionals d'empreses de mitjans de comunicació es van concentrar el passat dia 5 a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, davant la Generalitat, amb el lema 'S'ho volen carregar tot, també el dret a la informació'. Van exhibir un gran llaç fet amb paper de diari com a símbol de les seves reivindicacions. Els sindicats convocants, CCOO, UGT, SPC i UPIFC, han volgut evidenciar amb aquesta concentració el mal que la reforma laboral fa als mitjans de comunicació. No és una agressió nova, és la mateixa que des de fa uns quants anys es va manifestant i ara, amb la nova formulació de la legislació laboral, esdevé més agressiva que mai.

Els sindicats van llegir un manifest on denunciaven que s'han destruït 2.000 llocs de treball a les plantilles dels mitjans de comunicació a Catalunya des de l'inici de la crisi, a finals del 2008. Tan sols en els últims sis mesos, al voltant de 200 professionals del sector han perdut la seva feina a Catalunya. Van lliurar també una carta dirigida al president de la Generalitat, Artur Mas, en què li reclamen, un cop més, la necessitat d'una acció positiva i decidida envers els mitjans de comunicació per evitar la seva degradació professional i la pèrdua de potència comunicativa. A la concentració, s'hi van aplegar treballadors de mitjans tant de premsa escrita com

d'emissores de ràdio i cadenes de televisió, que estan patint els efectes més cruents de la crisi en forma d'acomiadaments i retallades salarials i de drets laborals. A l'acte de protesta, també hi van participar més d'un centenar de treballadors del diari El Punt Avui, que s'enfronten a una proposta de retallada salarial d'un 22%, quan al gener una cinquantena de persones ja van ser acomiadades fruit d'un expedient de regulació d'ocupació. ■

Lliurament del Premi Aurora Gómez amb un homenatge a Montserrat Roig

La Fundació Cipriano García – CCOO de Catalunya organitza l'acte de lliurament del Premi Aurora Gómez a la lluita feminista en l'àmbit laboral, en la seva tercera edició. L'acte tindrà lloc el proper dijous 21 de juny, a les 18 hores, a la sala d'actes de CCOO de Catalunya. En el transcurs de l'acte es donarà a conèixer la candidatura guanyadora i quin ha estat el projecte que s'ha escollit com a guanyador. Com a reconeixement del premi concedit s'atorgarà una escultura de Mercè Riba. En aquest marc, es realitzarà un homenatge de les dones de CCOO a Montserrat Roig: "Somio que tinc les paraules...". Tenim les seves paraules, que correrà a càrrec del grup de teatre ATRESSÍ de CCOO del Vallès Occidental, que dramatitzarà alguns fragments de la seva obra. S'ha editat un opuscle, 'Montserrat Roig, el poder de la paraula', amb un recull de fragments de l'obra literària i d'articles periodístics de l'escriptora que es donarà a les persones assistents a l'acte. ■

EL FUTUR ÉS A LES NOSTRES MANS

2-6 JULIOL DE 2012

Sala d'actes de CCOO de Catalunya (Via Laietana, 16)

UPEC
Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya
www.upec.cat

Inscripcions del 29 de maig al 29 de juny a: www.upec.cat
del 2 de juliol al 6 de juliol: directament a les Jornades
Cost Jornades: 10 €
Cost alumnes de crèdits: 40 €

cultura
treball
país
drets
polític
democràcia

3 crèdits de lliure elecció a les universitats públiques

Acte de record per a Mercè Serra

El dijous 28 de juny, la Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC) de CCOO de Catalunya organitzarà un acte de record per a Mercè Serra, que ens va deixar el 9 de maig passat. La Mercè era l'actual secretària de Comunicació i Imatge de la FSC estatal, però tenia un ampli compromís amb CCOO: després de passar per l'Agrupació de Policia Local del sindicat, va ser secretària d'Organització i secretària general de la Federació de Serveis i Administracions Públiques (FSAP) i, més tard, secretària d'Organització estatal de la FSAP.

L'homenatge tindrà lloc a la sala d'actes de la seu de CCOO a Barcelona, a les 18 h, i en ell recordarem amb fotografies i vídeos la seva trajectòria. ■

Resolució del Comitè Confederal de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

PER SORTIR DE LA CRISI CAL UN SECTOR FINANCER FORT, DEMOCRÀTIC I PÚBLIC AL SERVEI DE LES PERSONES

Posicionament del Comitè Confederal de CCOO de Catalunya davant el rescat que ha sol·licitat el Govern per al sector financer

La sol·licitud de rescat per part del Govern espanyol posa de manifest el fracàs d'unes pràctiques polítiques en el sector financer de poca transparència i falsedat:

- Falsedat en no reconèixer al seu temps el problema d'endeutament del sector financer a l'inici de la crisi, tal i com vam fer altres països de la Unió Europea.

- Falsedat en no reconèixer que les successives reformes financeres que s'han realitzat al nostre país, i portem quatre, només han provocat una reestructuració del sector basat en interessos poc clars, partidistes i/o personals.

La decisió de l'Eurogrup de concedir un préstec a l'Estat per rescatar el sistema financer ens dona la raó als que ja fa temps dèiem que les reformes necessàries començaven pel sistema financer i la fiscalitat, i no pas per la reforma laboral ni per les retallades dels serveis públics.

Fa tres anys CCOO reclamava un pacte social i de reforma del sector financer, que, avui dia, es més vigent que mai. No sortirem de la crisi si no som capaços de fer que l'accés al crèdit arribi al teixit productiu i als ciutadans del nostre país (autònoms, pimes, empreses, famílies, ...).

Per això és necessari un sector financer fort i capitalitzat.... però amb condicions:

1. EL PROPI SECTOR FINANCER HA D'ASSUMIR EL COST DEL RESCAT

El deute és de l'Estat i genera interessos, per això aquests han de ser assumits per les empreses financeres, mitjançant:

- a) La creació de l'Impost de Transaccions Financeres.
- b) Destinant els beneficis de les entitats intervingudes al Fons de Garantia de Dipòsits i no al repartiment de dividendes als accionistes.

2. CONTROL PÚBLIC DE LES APORTACIONS A LES ENTITATS I DEPURACIÓ DE RESPONSABILITATS

a) Cal la intervenció de l'Estat per garantir que la capitalització serveixi perquè circuli el crèdit i les empreses no utilitzin aquests fons per altres finalitats.

b) Paral·lelament és necessari una depuració de responsabilitats del gestors de les entitats que sol·liciten accedir al FROB. No pot ser que els culpables de la situació continuïn al capdavant de les entitats.

3. EVITAR L'OLIGOPOLI I L'EXCLUSIÓ FINANCERA

La concentració d'entitats només propiciarà la falta de competència i la restricció d'accés al crèdit de moltes empreses i persones i el dret que tenen tots els ciutadans als serveis bancaris.

a) És necessària una intervenció pública en la reestructuració del sector que asseguri la recuperació del crèdit per l'economia productiva.

b) Reivindiquem una Banca Pública que garanteixi un sector financer que no discrimini l'accés als serveis bancaris en funció de les rendes i/o el territori.

4. QUE PAGUIN ELS BANQUERS I NO ELS BANCARIS NI LA CIUTADANIA

La manca de control eficient i la mala gestió que han fet els responsables de les entitats bancàries i d'estalvi ha afectat de forma negativa als treballadors i les treballadores del sector i al conjunt de la ciutadania.

a) En el període 2010-2011 s'han perdut més de 20.000 llocs de treball del sector a l'Estat i més de 4.000 a Catalunya. Reclamem que la reestructuració de les entitats financeres no suposi ajustos traumàtics en relació als llocs de treball.

b) Cal donar solucions globals a les situacions que han provocat les polítiques comercials de les entitats sobre les persones. Per això reivindiquem la dació en pagament per les persones que han perdut el seu habitatge, que els pisos de les entitats intervingudes amb diner públic es posin en règim de lloguer social, i es doni solució global per als estalviadors atrapats per les participacions preferents.

D'aquesta situació no sortirem amb més retallades, pèrdues de drets col·lectius i individuals. Sortirem amb un pacte social que garanteixi creixement, transparència, depuració de responsabilitats i un sector financer al servei de l'economia productiva i de la ciutadania. ■

Comitè Confederal de CCOO de Catalunya
Barcelona, 14 de juny de 2012

Claudia Menne, secretària confederal de la Confederació Europea de Sindicats

“Des de la CES vam avisar que si tots es posaven a estalviar, ningú en sortiria beneficiat, i en dos anys no ho han volgut escoltar”

El 24 de maig de 2012, la 8a Jornada de Previsió Social Complementària de CCOO de Catalunya va comptar amb la participació de la sindicalista alemanya Claudia Menne, secretària confederal de la Confederació Europea de Sindicats. Com a responsable de seguretat social, comitès d'empresa europeus i polítiques d'igualtat de la CES, va centrar la seva intervenció en el llibre blanc de la Comissió Europea sobre un sistema de pensions adequades, segures i sostenibles, però va aprofitar per compartir la seva anàlisi i percepció d'altres temes candents en l'actualitat europea.

■ **Estem en un canvi d'etapa. La victòria d'Hollande i la desaparició del binomi 'Merkozy' ha despertat certes esperances... Com ho veuen a la CES?**

Al Secretariat de la CES ho vam celebrar. Perquè tenim una companya, una socialista francesa, que es va involucrar activament en la campanya electoral. Però també hi ha veus que diuen que ens hem d'esperar a veure quant del que va prometre Hollande podrà complir realment. Jo, personalment, em sento motivada. Hi ha coses que es poden posar en moviment i ens poden beneficiar.

■ **Pel que fa el debat 'creixement o estabilitat' sembla que hi ha qui no vol entendre que no hi pot haver una cosa sense l'altra!**

Sí, és sorprenent. I encara més quan els dos darrers anys d'austeritat han provocat tants desastres i hi ha hagut tantes institucions que ho han desaconsellat. Que els mateixos bancs o les institucions properes al teixit econòmic ens secundin no passa sovint, però va ser així quan vam avisar que si tots es posaven a estalviar, ningú no en sortiria beneficiat. Sembla una banalitat, però en dos anys no ho han volgut escoltar.

■ **A l'Estat espanyol no entenem gaire bé la fèrria postura alemanya. Es parla del trauma de la inflació dels anys trenta, de la por**

dels jubilats a la inflació o de la situació dels bancs alemanys. Per què Alemanya es manté en la seva posició?

La meua apreciació personal és que és una qüestió dels bancs i del capital alemany. També hi ha un cert sentit del compromís polític amb aquells ciutadans alemanys que continuen pensant que són els 'pagadors' d'Europa i que no volen que els seus diners siguin destinats a altres països. Això és fruit d'un corrent populista contra el que s'intenta actuar. Les respostes potser són més senzilles. No penso pas que es tracti d'un trauma que, probablement, té poca importància per a la cancellera.

■ **El DGB, la Confederació Alemanya de Sindicats, té una posició molt diferent, amb propostes que van en un altre sentit.**

Ha estat un procés dolorós el fet d'assolir aquesta posició. Va costar molt elaborar-la al llarg dels anys. El 1998, amb el Govern de Schröder, amb la gran coalició, ara amb Merkel, ha estat molt difícil desmarcar-se clarament de la política del Govern, fos del color que fos. Al llarg d'aquest procés es va dividir la mateixa esquerra alemanya. Els arguments principals del sindicalisme alemany són tres. El primer, fa referència a l'experiència alemanya de l'expansió del sector dels sous baixos, de l'ocupació precària, insegura. La pressió sobre el treball normal no pot ser la recepta

per a Europa. Aquest no és el camí europeu que defensem. Com a sindicats tenim una visió diferent per a Europa. El segon, és de caràcter macroeconòmic i ens diu que és absurd que tots els països estalviïn al mateix temps, i que s'ha de trencar aquesta lògica del mercat que, al cap i a la fi, no és més que un argument ideològic. Finalment, el tercer argument és aquell que diu que per continuar de manera conseqüent el camí europeu, hem d'utilitzar les institucions existents i no podem tornar a les negociacions intergovernamentals. Aquí van intervenir amb força Sarkozy i Merkel deixant de banda el Tractat de la Unió i aprovant el Tractat fiscal amb noves competències. Això suposa un perill en l'àmbit polític.

■ **També la CES té bones propostes, però costen de traslladar si tenim en compte la situació del diàleg social a Europa. Què podem fer perquè ens escoltin?**

És cert, el diàleg social amb la patronal funciona poc, però penso que té a veure amb els empresaris. El diàleg amb la Comissió se segueix de manera intensiva a diferents nivells. Aprofitem cada oportunitat que se'ns ofereix. En aquest moment tinc la sensació que no avancem gaire, perquè s'ha de passar pel Consell i aquest és molt difícil d'influir. Ho intentem amb accions simbòliques com manifestacions i d'altres. Aquí cal fer una reflexió. Hauríem de

plantejar-nos com podem connectar i desenvolupar conjuntament estratègies amb altres organitzacions i moviments no governamentals. Però encara estem debatent aquest punt i no tenim una postura definida.

■ **Parlem del llibre blanc. Té sentit parlar de polítiques de pensions sense parlar abans d'ocupació? Com relaciones aquests dos conceptes?**

No es pot parlar de política de pensions, de treballar més o d'abaixar les jubilacions sense parlar de mesures polítiques en el mercat de treball. Aquesta és la feblesa del llibre blanc. Potser estableix la relació en la seva anàlisi, però després, a l'hora de plantejar iniciatives, no entra en el tema. Potser perquè saben que en aquest punt no tenen competències. I aquest és el dilema del llibre blanc, que volen donar empena a les polítiques nacionals, però tan sols donen arguments per treballar més temps i pels fons privats de pensions, però no fan propostes en cap altra direcció.

■ **A les Jornades d'avui hem parlat també de la previsió social complementària a les empreses. Quin paper té aquest segon pilar en el llibre blanc?**

No ho diuen de manera explícita, però el que es transmet és que el primer pilar ja no és sostenible, que el nivell de les pensions de la primera columna anirà descendint, fins a arribar al 40 o 60%, i que tan sols funcionarà com una mena de pensió mínima. Això implica que la previsió privada es converteix, als ulls de la Comissió, en la solució per a l'adequació de les pensions i per evitar la pobresa amb l'edat. Per desgràcia, no diferencien clarament entre la previsió social complementària que s'organitza a les empreses, en la qual els empresaris comparteixen la responsabilitat solidària, i la previsió dels fons de pensions privats. Aquest és el debat que hem d'obrir per dir que pot tenir sentit que el primer i el segon pilar es complementin, perquè també el segon es basa, en certa mesura, en la solidaritat i pot aportar garanties de l'empresari davant els assalariats. També té febleses. Per exemple, les dones es poden beneficiar menys que els homes perquè tenen una presència diferent a escala sectorial. Queda molt per fer, però en principi pensem que la complementarietat té sentit.

■ **Carles Bravo ha plantejat la dificultat d'harmonitzar el primer pilar, les pensions públiques en l'àmbit europeu. Això potencia la importància estratègica a escala europea del segon pilar?**

És una molt bona pregunta que no puc respondre, però que trobo molt interessant. Podria ser que el debat estigués condicionat també per aquest costat. Per ara pensem que en el cas del primer pilar tan sols es pretén fixar mínims, com s'intenta fer també en l'àmbit de la política salarial. És un àmbit nou per a nosaltres, on ens haurem de situar i prendre posició.

■ **Quines estructures transnacionals poden supervisar els fons de pensions de les companyies multinacionals. Poden tenir aquí un paper especial els comitès d'empresa europeus (CEE)?**

Els CEE serien la instància apropiada, especialment en el cas de les empreses multinacionals que actuen a tot Europa. Però hi ha fortes resistències també dins la CES sobre aquest paper reforçat dels CEE. Alguns defensen que del que es tracta és que es coordinin els sindicats a escala nacional abans no es traslladi la responsabilitat als comitès d'empresa europeus. Però penso que una cosa no treu l'altra. El debat que també és molt actual és el de la mobilitat: es pretén que, en el futur, els treballadors es desplacin per tot Europa i que s'emportin la seva pròpia caixa de pensions. Aquesta visió no la compartim, i penso que la major part dels treballadors no hi estaran d'acord. Aquí existeixen diferències fortes entre Europa i els EUA o la Xina.

■ **Un altre aspecte és la portabilitat dels fons de pensions empresarials. El perill és una competència fiscal entre països per atreure'ls. Què en penseu, que finalment tinguem més de la meitat dels fons de pensions a Luxemburg?**

Aquest és, de manera molt evident, l'objectiu de l'economia financera. Aquesta estratègia no la trobem en el llibre blanc, però el treball de lobby que s'està fent va exactament en aquesta direcció. Volen accedir a aquests diners, que són, al cap i a la fi, la major acumulació de capital que encara existeix. I hi volen ficar la mà per poder especular.

■ **Si ens permetes, passem a un altre tema sobre el qual també tens la responsabilitat a la CES les polítiques d'igualtat. Com està influïnt la crisi a Europa pel que fa al gènere?**

Tenim l'encàrrec de preparar, fins a la conferència de mig mandat, que se celebrarà l'any vinent, un informe sobre crisi i gènere. A l'Institut Sindical hem començat a treballar sobre com hauria de ser un informe així. També en el Comitè de Dones de la CES hi ha opinions molt diferents, però potser el més interessant és que en l'àmbit científic els col·legues i les col·legues que s'hi han dedicat diuen que el concepte d'esclatxa salarial es queda una mica curt. A certs països es comenta que l'esclatxa salarial per raó de gènere ha disminuït, però és perquè els homes guanyen menys diners, o perquè l'atur masculí ha crescut. Aquesta no és la reducció de la desigualtat que estem demanant. Si els homes cauen per sota del nivell de les dones cap dels dos haurà guanyat. Aquí tenim pendents alguns debats interessants. L'altra pregunta és a qui ha afectat més la crisi. Aquí la valoració per països és molt diferent. Al Regne Unit, per exemple, ha afectat més les dones, perquè els acomiadaments han sigut més forts als serveis públics, on hi ha molta ocupació femenina. Finalment ens temem que la tendència sigui que el nivell salarial estigui baixant per a tots dos.

■ **Pel que fa als sectors, on l'esclatxa salarial també és fruit de la dedicació tradicional dels homes a la indústria i de les dones als serveis, com hi podem intervenir?**

Aquest és un tema que també estem seguint en la Confederació Sindical Internacional. Els companys, a escala internacional, diuen que aquest és un aspecte central on els sindicats tenen molt per fer, precisament perquè tenen un important rerefons industrial i són conscients que hi ha una tendència forta cap a altres formes de treball. Per això és tan urgent que defensem el valor d'aquestes ocupacions, i aquí els sindicats hi poden fer molt. Tot i així, ens trobem que, també en el cas dels periodistes, una de les professions 'modernes', els homes guanyen més que les dones. Per què continua existint aquí o, per exemple, en el cas dels dissenyadors de pàgines web, una esclatxa salarial? És una cosa que ningú no sap respondre. ■

Ricard Bellera